

[Kaj V. Andersen.]

handling. Der er trods alt kun tale om en udskydelse af den endelige lovrevision.

Stinus (R.V):

Det af udenrigsministeren stillede og af et flertal accepterede ændringsforslag er det bedst tænkelige resultat under de nuværende forhold og et langt bedre resultat end ministerens oprindelige forslag.

Jeg vil imidlertid gerne benytte lejligheden til endnu en gang at understrege, at efter det radikale venstres opfattelse bør hele det sparede beløb indgå på en særlig reservekonto til brug ved eventuelle katastrofesituationer i udviklingslande i finansåret 1974-75.

Beløb, som måtte blive sparet i de kommende år, bør overføres til de statslige bistandsprogrammer, hvorved der kan bidrages til, at Danmark i hurtigere tempo nærmer sig det foreløbige mål for vor u-landsbistand, 0,7 pct. af bruttonationalproduktet — det er det, vi internationalt i FN over for udviklingslandene har forpligtet os til.

Adam Møller (KF):

Da folketinget drøftede forslaget ved første behandling, stillede jeg mig på det konservative folkepartis vegne velvilligt over for det fremsatte forslag. Det forekom os, at forslaget var sagligt begrundet, og vores stillingtagen var derfor også gennemtænkt, således at vi virkelig havde fundet ud af, hvad der var rigtigt i det påkommende tilfælde. Vi fik senere et samråd i udvalget med udenrigsministeren, hvor udenrigsministeren sagligt gjorde rede for, hvorledes forslaget var udformet, og hvorledes regeringen var nået til det resultat, som udmøntedes i det foreliggende forslag.

Desværre er der efter dette samråd sket det, at regeringen har ladet sig presse til at ændre sin indstilling, og udenrigsministeren har stillet et ændringsforslag, som forringer forslaget, og som efter konservativ opfattelse på ingen måde er sagligt begrundet. Der er, som det fremgik af ministerens fremsættelsestale og ministerens redegørelse i udvalget, fuld dækning for, at den virksomhed, som kan forudses, selv om man ikke ser særlig optimistisk på tingene, vil kunne dækkes rigeligt af de midler, der er til rådighed.

Det konservative folkeparti kan derfor

ikke gå med til at stemme for ændringsforslag nr. 1 og 2, men kan stemme for ændringsforslag nr. 3, der tilsigter, at loven kan træde i kraft straks efter vedtagelsen.

Kristine Heltberg (SF):

Når jeg på socialistisk folkepartis vegne har foreslået min gruppe at undlade at stemme vedrørende det foreliggende lovforslag, er det sket ud fra to betragtninger. For det første mener vi, at sammenblandingen af kaffetold, industriudviklingsfond — det vil sige støtte til danske erhvervsvirksomheder — og u-landsarbejde i bredere målestok er en meget ejendommelig cocktail. For det andet mener jeg, at det er meget vanskeligt at tage stilling til lovforslaget, specielt med de ændringsforslag der foreligger, ved at sige enten ja eller nej. Hvis vi siger ja til ændringsforslagene, anerkender vi jo på én vis måde status quo, og hvis vi siger nej til ændringsforslagene, siger vi også ja til status quo. Det forekommer mig, at begge udveje er forkerte. Jeg tilslutter mig i og for sig retsforbundets mindretalsudtalelse om vedtagelse uforandret, hvad motivationen angår, men slet ikke hvad angår de konklusioner, som bliver draget af denne argumentation.

Det forekommer mig væsentligt at forøge støtten til udviklingssamarbejdet mest muligt, at øge denne støtte i stigende takt, netop i en situation, hvor udviklingslandene i særlig høj grad er ramt af den energikrise, der er fremkaldt, og som rammer dem endnu hårdere end nogen som helst andre lande. Derimod forekommer det mig, at forslagene om at rokere og manipulere med de tal, der bruges til industrialiseringsfonden, ikke på nogen måde er en støtte til den form for udviklingssamarbejde, som vi gerne ser frem til.

Det er min absolutte opfattelse, at en helhedsvurdering af udviklingssamarbejdet vil føre til en noget anden form for støtte end den, vi giver her, og jeg vil henstille, at man tager hele den sag omkring udviklingssamarbejdet op til en fordømsfri drøftelse, således som jeg også sagde det i mit indlæg ved første behandling. Det forekommer mig, at først gennem en virkelig grundig drøftelse af disse problemer kan vi finde frem til en lovgivning, som vil være tilfredsstillende i den nuværende situation, og som vil være